

به مناسبت هفته معماری، گروهی از دانشجویان و اساتید چندین دانشکده در روز جمعه ششم اردیبهشت ماه سال 1392 به اتفاق کنار ساحل استان مازندران جمع شدند و بعد از تمیز کردن ساحل و جمع آوری زباله ها، با شن های ساحل شروع به ساخت کارهایی نمادین کردند با این مفهوم که چگونه از محیط زیست می توان مراقبت کرد و یا چگونه انسان با زباله ها محیط زیست را تحت شعاع قرار می دهد و سبب می شود تا زمین در خطر نابودی قرار گیرد.

روزگاری سواحل ماسه ای مازندران یکی از زیباترین چشم اندازهای طبیعی کشور بود. دریا با امواج آبی و حباب های سپید، دست نوازش بر ساحل رویایی می کشید و گوش ماهی های ریز و درشت به ساحل هدیه می داد. ماسه های ساحل، زیر تابش آفتاب چونان نگین های کوچک الماس می درخشیدند و مرغان دریایی با نجوای آرام بخش خود برای امواج لالایی می خواندند. کودکان در ساحل می دویدند، در امواج ساحلی شنا می کردند و در میان ماسه های طلایی برای خود عروسک های شنی و برج و بارو می ساختند و صدفها را چونان گنج با ارزشی در جیب هایشان به خانه می بردند.

اما اکنون ساحل زیبای مازندران از ورای اقدامات نامهربانانه و غیر مسئولانه وضعیت بسیار اسفناک به خود گرفته است. این روزها، ساحل از زباله هایی که دست نامهربان آدمیان بر دامانش نهاده به شدت آلوده گین است و امید به دریا بسته اما امواج دریا که خود نیز از انواع آلودگیهای شیمیایی و بیولوژیک ناشی از سرازیر شدن فاضلاب های صنعتی و خانگی در امان نمانده اند، مغموم و ناامید به ساحل می آیند و شرمنده از ناتوانی خود سراسیمه به اعماق باز می گردند!

کیسه های پلاستیکی مملو از زباله، قوطی های رنگارنگ فلزی و پلاستیکی، باقی مانده مواد غذایی و میوه های پوسیده و انواع پسماند ها از جلوه های نامیمونی است که این روز ها در ساحل رویایی دریا خود نمایی می کند! وجهه اسفناک تر این تراژدی آن است که در حال حاضر هیچ سازمان و مسئولی، متولی پاکسازی سواحل از انبوه زباله ها نیست و هر کس مسئولیت این اقدام ضروری و مهم را متوجه دیگری می داند!! واقعیت این است که برای هر ناظر دوستدار محیط زیست، رویت وضعیت اسفناک تخریب محیط زیست بسیار آزار دهنده است و این مسئله زمانی بغرنج تر و شگفت آور تر می نماید که دریابیم از نظر ساز و کار قانونی نیز هیچ دستگاه، نهاد، سازمان و مرجع دولتی یا خصوصی بعنوان متولی ساحل وجود ندارد و هیچ وظیفه تعریف شده ای نیز در این زمینه لحاظ نشده است.

به اعتقاد کارشناسان با اندکی احساس مسئولیت و مدیریت بهینه می توان راهکارهای موثری را برای زدودن زباله ها از سیمای رویایی ساحل مازندران اتخاذ و اجرا نمود که برخی از این راهکارها در ذیل می آید:

1. امکانات جمع آوری زباله اعم از سطل های مخصوص و خودروهای انتقال در سواحل مستقر شوند.
2. فرهنگ استفاده صحیح و بهینه از محیط زیست با استفاده از ظرفیت رسانه ها در سطح ملی و استانی و بطور گسترده آموزش داده شود.
3. دوره های صیانت از محیط زیست برای صاحبان مهمانپذیرهای ساحلی و متصدیان طرح های سالم سازی دریا بصورت الزامی برگزار شود.
4. مقوله گردشگری همپای مسئله مهم صیانت از محیط زیست تبلیغ و ترویج شود و اعمال مدیریت تلفیقی با مشارکت دستگاههای ذینفع در ساحل نظیر شهرداری ها، گردشگری و محیط زیست در دستور کار قرار گیرد.
5. از آنجا که یکی از معضلات عدیده استان مسئله امحاء زباله ها و پسماندها می باشد، مدیریت ارشد استان شخصا در این مقوله وارد عمل شده و با تمهید ساز و کاری اساسی دستگاههای مرتبط را ملزم به وظیفه مندی و ایفای نقش خود سازند.

خلاصه اینکه:

به هر تقدیر از ورای فقدان چنین تمهیداتی، باید گفت: آدمهایی که این روزها به ساحل می آیند به گاه رفتن، انبوهی از زباله ها و پسماند غذایی را بر ساحل زیبا بر جا می گذارند. اما این روند تاکی باید ادامه یابد؟ سواحل زیبای دریا در مازندران، یکی از ظرفیت های عظیم اقتصادی در استان و کشور محسوب می شود که در حال حاضر بواسطه فقدان مقررات و قوانین الزام آور از شرایط اسفناکی رنج می برد که لزوم پرداختن به مسائل آن از ضروریات است.

<http://shomalefarda.com/isar-shahadat/22402-1391-03-09-05-35-13>

قسمت کوتاهی از فیلم مستند در حال ساخت [midway](#) از [سواحل شمال اقیانوس آرام](#) شاید بتواند گویای این اثر نابود کننده پلاستیک ها و زباله ها بر حیات وحش و محیط زیست باشد:

{flv}midway{/flv}

<http://www.midwayfilm.com/>

{AdmirorGallery}Architecture-week-to-clean-up-beach{/AdmirorGallery}